

Si persecutores Sancto-
rum, occisis corporibus
non habent amplius quid
contra illos agant; ergo
supervacua furunt insa-
nia, qui mortua Martyrum
membra feris avibusque
discerpenda projiciunt,
cum nequaquam omni-
potentiae Dei, quin ea resus-
citando vivificet, obsistere
possint.

R. Sancti mei, qui in
carne positi, certamen ha-
buistis: * Mercēdem la-
boris ego reddam vobis.
V. Venite benedicti Patris
mei, percipite regnum. —
Mercēdem. **Gloria Patri.**
Mercēdem.

Lectio ii.

DUO autem sunt gene-
ra persecutorum:
unum palam saevientium,
alterum fecte fraudulen-

terque blandientium. Con-
tra utrumque nos munire
atque instituire volens
Salvator, et supra ab hy-
pocrisi Pharisaeorum at-
tendere, et hic a carnifi-
cum caede praecipit non
timere: quia videlicet
post mortem nec horum
crudelitas, nec illorum va-
leat simulatio durare.

Nonne quinque passeris
veneunt dipondio? Si mi-
nutissima, inquit, anima-
lia, et quae quolibet per
aera feruntur volatilia,
Deus oblivisci non potest;
vos qui ad imaginem fac-
ti estis Creatoris, non
debētis terreri ab his, qui
occidunt corpus: quia qui
irrationabilia animalia
gubernet, rationabilia cu-
rare non desinit.

Te Deum laudamus. 20.

Commune Confessoris Pontificis.**IN I. VESPERIS.**

Cce sacerdos
magnus, * qui
in diebus suis
placuit Deo, et
inventus est justus. **Psalmi de Communi Apost. [1]**
2. Non est inventus * si-
milis illi, qui conservaret
legem Excelsi.

3. Ideo jurejurando * fe-
cit illum Dominus cresce-
re in plebem suam.

4. Sacerdotes Dei * bene-
dicite Dominum: servi
Domini hymnum dicite
Deo, alleluia.

5. Serve bone * et fidelis,
intra in gaudium Domini tui.

Capitulum. Eccli. xliv. c

Cce sacerdos ma-
gnus, qui in die-
bus suis placuit
Deo, et inventus est ju-

stus: et in tempore ira-
cundiae factus est recon-
ciliatio.

Hymnus.

Iste Confessor Domi-
ni, colentes
Quem pie laudant populi
per orbem:
Hac die laetus meruit bea-
tas

Scandere sedes.

**Si non est dies obitus
quod indicant in Proprio
Sanctorum litterae m. t. v.
(mutatur tertius versus)
dicatur.**

Hac die laetus meruit su-
premos

Laudis honores.

**Qui pius, prudens, humilis,
pudicus,
Sobriam duxit sine labe
vitam,**

Donec humanos animavit
auræ

Spiritus artus.

Cujus ob præstans méritum
frequenter,
Ægra quæ passim jacuere,
membra
Viribus morbi dómítis, salúti

Restituuntur.

Noster hinc illi chorus obsequentem
Cóncinit laudem, celebrésque
palmas;

Ut piis ejus précibus juvémur

Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque
virtus,

Qui super cœli sólio corúscans,

Totius mundi sériem gubernat

Trinus, et unus.

Amen.

✠. Amavit eum Dóminus, et ornávit eum. ✠. Stolum glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Añã. Sacerdos et Pontifex, * et virtutum ópifex, pastor bone in ópulo, ora pro nobis Dóminum.

Oratio.

DA quæsumus omnipotens Deus: ut beati N. Confessoris tui atque Pontificis veneranda solémnitas, et devotiõnem

nobis áugeat et salútem.
Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXaudi quæsumus Dómine preces nostras, quas in beati N. Confessoris tui atque Pontificis solémnitate deférimus: et qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Pro Doctore in utrisque Vesp. ad Magnif. Añã. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beate N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

DEus, qui ópulo tuo æternæ salútis beátum N. ministrum tribuísti: præsta quæsumus, ut quem Doctórem vitæ habuimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

AD MATUTINUM.

Invitat. Regem Confessorum Dóminum, * Veníte adorémus. Ps. Venite. 2.

Hymnus. Iste Confessor. ut supra. [85]

In I. Nocturno.

Añã. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet

die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciat, semper prosperabúntur.

Psalmus j.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non defluet: * et ómnia quæcúmque fáciat prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in iudicio: * neque peccatóres in concílio justórum. Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum peribit.

Añã. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quæcúmque fáciat, semper prosperabúntur.

Añã. Beátus iste sanctus, * qui confisus est in Dómino, prædicávit præceptum Dñi, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus ij.

QUare fremuerunt Gentes, * et pópuli meditati sunt inánia?

Astiterunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis irridebit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génuí te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hereditátem tuam, * et possessiõnem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confringes eos.

Et nunc reges intelligi-

te : * erudimini qui iudicatis terram.

Servite Dómino in timóre : * et exsultate ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam, nequándo irascatur Dóminus, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Añã. Beátus iste sanctus, qui confisus est in Dómino, prædicávit præceptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Añã. Tu es glória mea, * tu es susceptor meus Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus iij.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ : * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine susceptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum : * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me : * exsurge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussisti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * et super pópulum tuum benedictio tua.

Añã. Tu es glória mea, tu es susceptor meus Dómine : tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stulam glóriæ induit eum.

Pater noster. **Absol.** Exáudi Dómine. **V.** Jube domne. **Benedictio.** Benedictiône perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timotheum.

Lectio j.

Cap. iij.

Idelis sermo : Si quis episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Episcopum irreprensibilem esse, unius uxóris virum, sóbrium, prudentem, ornátum, pudicum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum : non litigiósum, non

cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum : filios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præesse nescit, quómo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum : ne in superbiam elátus, in júdiciúm incidat diaboli. Opórtet autem illum et testimoniúm habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium incidat, et in láqueum diaboli.

R. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam : * Intra in gáudium Dómini tui. **V.** Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. — Intra.

Bened. Unigénitus Dei. De Epístola ad Titum.

Lectio ij.

Cap. j. b

Opórtet enim Episcopum sine crimine esse, sicut Dei dispensatórem : non supérbium, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucrí cúpidum : sed hospitálem, benignum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem

sermónem : ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaniloqui, et seductóres : máxime qui de circumcisióne sunt : quos opórtet redargui : qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucrí grátia.

R. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo : * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. **V.** Benedictiõem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. — Ideo.

Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iij.

Cap. ij.

TU autem loquere quæ decent sanam doctrínam : Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudentes, sani in fide, in dilectiône, in paciéntia : Anus similiter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes : ut prudentiam doceant adoléscentulas, ut viros suos ament, filios suos díligant, prudentes, castas, sóbrias, domus cu-

ram habentes, benignas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus tépsium præbe exémpulum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitaté, verbum sanum, irreprensibile : ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

R. Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum : * Tu es sacerdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech. **V.** Dixit Dóminus Dómino meo, Sede a dextris meis. — Tu es sacerdos. **Gloria Patri.** Tu es sacerdos.

In II. Nocturno.

Añã. Invocántem * exaudívit Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constitúit eum in pace.

Psalmus iv.

QUM invocárem exaudívit me Deus justítiae meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi. Misérére mei, * et exáudi oratióne meam.

Filii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum : * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímmini, et nolíte peccáre : * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímmini.

Sacrificáte sacrificium justítiae, et speráte in Dómino. * Multi dicunt : Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicátí sunt.

In pace in idípsum * dormiam, et requiéscam ;

Quóniam tu Dómine singularíter in spe * constituísti me.

Añã. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, et constitúit eum in pace.

Añã. Læténtur omnes, * qui sperant in te Dómine : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus v.

Verba mea áuribus pèrcipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo : * Dómine mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo : * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus : * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem : * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sanguínum et dolósum abominábitur Dóminus : * ego autem in multitúdine misericórdiae tuæ.

Introíbo in domum tuam : * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua : * propter inimícos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas : * cor eórum vanum est.

Sepúlcrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatióibus suis, secúndum mul-

titúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt : et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Añã. Læténtur omnes, qui sperant in te Dómine : quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Añã. Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérse terra ! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus viij.

Domine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérse terra !

Quóniam eleváta est magnificentia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos

tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.

Quoniam videbo caelos tuos, opera digitorum tuorum : * lunam et stellas, quae tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum : * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas : insuper et pecora campi.

Volucres caeli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Añã. Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra! quia gloria et honore coronasti sanctum tuum, et constituisti eum super opera manuum tuarum.

℞. Elegit eum Dominus sacerdotem sibi. **℞.** Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Pater noster. **Absol.** Ip-

sus pietas. **℞.** Jube domine. **Bened.** Deus Pater omnipotens.

Sermo sancti Máximi Episcopi.

Homilia lix. quae est ij. de S. Eusebio Vercell.

Lectio iv.

AD sancti ac beatissimi patris nostri **N.** cujus hodie festa celebramus, laudes addidisse aliquid, decerpisse est : siquidem virtutum ejus gratia non sermonibus exponenda est, sed operibus comprobanda. Cum enim dicat Scriptura : Gloria patris est filius sapiens : quantae hujus sunt gloriae, qui tantorum filiorum sapientia, et devotione laetatur? In Christo enim Jesu per Evangelium ipse nos genuit.

℞. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei. **℞.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. — Manus.

Bened. Christus perpetuae.

Lectio v.

Quidquid igitur in hac sancta plebe potest esse virtutis et gratiae, de

hoc quasi quodam fonte lucidissimo, omnium rivulorum puritas emanavit. Etenim quia castitatis pollebat vigore, quia abstinentiae gloriabatur angustis, quia blandimentis erat praeditus lenitatis, omnium civium in Deum provocavit affectum : quia Pontificis administratione fulgebat, plures e discipulis reliquit sui sacerdotii successores.

℞. Posui adjutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea : * Manus enim mea auxiliabitur ei. **℞.** Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. — Manus.

Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vj.

Bene et congrue in hac die, quam nobis beati patris nostri **N.** ad paradysum transitus exsultabilem reddit, praesentis Psalmi versiculum decantavimus : In memoria aeterna erit justus. Digne enim in memoriam vertitur hominum, qui ad gaudium transiit Angelorum. Dicit sermo divinus : Ne laudes hominem in vita sua : tamquam si diceret :

Lauda post vitam, magnifica post consummationem. Duplici enim ex causa utilius est hominum magis memoriae laudem dare, quam vitae ; ut illo potissimum tempore merita sanctitatis extollas, quando nec laudantem adulatio movet, nec laudatum tentet elatio.

℞. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina ejus repleta est : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **℞.** Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. — Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In III. Nocturno.

Añã. Domine, * iste sanctus habitabit in tabernaculo tuo, operatus est justitiam, requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus cii.

Domine quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur justitiam :

Qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua :

Nec fecit próximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus próximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus : * timéntes autem Dóminum glorificat :

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocentem non accepit :

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Añã. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiescet in monte sancto tuo.

Añã. Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó.

Psalmus xx.

Domine in virtúte tua lætábitur rex : * et super salutáre tuum exultábit vehementer.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei : * et voluntáte labiórú ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis : * posuísti in cápite

ejus corónam de lápide pretiósó.

Vitam pétiit a te : * et tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo : * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi : * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino : * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimicis tuis : * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui : * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes : * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala : * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilire.

Quóniam pones eos dorsum : * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua : * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Añã. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei Dómine : glóriam et magnum decórem imposuísti super eum : posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó.

Añã. Hic accipiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus xxij.

Domini est terra, et plenitúdo ejus : * orbis terrárum, et univér-si qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum : * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, et mundo corde, * qui non accepit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accipiet benedictiónem a Dómino : * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens : Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles : * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Añã. Hic accipiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

V. Tu es sacérdos in ætérnum. **R.** Secundum ór-dinem Melchisedech.

Pater noster. **Absolutio.** A vínculis. **V.** Jube domine. **Benedictio.** Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vij. Cap. xxv. b

In illo témpore : Dixit Jesus discipulis suis parábolam hanc : Homo péregre proficiscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilia sancti Gregorii
Papae.

Homilia ix. in Evangelia.

Lectio sancti Evangelii, fratres carissimi, sollicitè considerare nos admonet, ne nos, qui plus ceteris in hoc mundo accepisse aliquid cernimur ab auctore mundi, gravius inde iudicemur. Cum enim augentur dona, rationes etiam crescunt donorum. Tanto ergo esse humilior, atque ad serviendum Deo promptior quisque debet ex munere, quanto se obligatiorem esse conspicit in reddenda ratione. Ecce homo, qui peregre proficiscitur, servos suos vocat, eisque ad negotium talenta partitur. Post multum vero temporis positurus rationem revertitur. Bene operantes pro apportato lucro remunerat, servum vero a bono opere torpentem damnat.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum : stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum. **V.** Induit eum Dominus lorica[m] fidei, et ornavit eum. — Et ad portas.

Bened. Cujus festum colimus.

Lectio viij.

Quis itaque iste homo est, qui peregre proficiscitur, nisi Redemptor noster, qui in ea carne quam assumpserat, abiit in cælum? Carnis enim locus proprius terra est, quæ quasi ad peregrina ducitur, dum per Redemptorem nostrum in cælo collocatur. Sed homo iste peregre proficiscens servis suis bona sua tradidit, quia fidelibus suis spiritualia dona concessit. Et uni quidem quinque talenta, alii duo, alii vero commisit unum. Quinque etenim sunt corporis sensus : videlicet, visus, auditus, gustus, odoratus, et tactus. Quinque ergo talentis, donum quinque sensuum, id est, exteriorum scientia exprimitur. Duobus vero, intellectus et operatio designatur. Unius autem talenti nomine, intellectus tantummodo designatur.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris : * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Do-

minus vester venturus sit. — Et vos. **Gloria Patri.** Et vos.

Pro Doctore, R. In medio Ecclesiæ aperuit os ejus, * Et implevit eum Dominus spiritu sapientiæ et intellectus. **V.** Jucunditatem et exultationem thesaurizavit super eum. — Et implevit. **Gloria Patri.** Et implevit.

Bened. Ad societatem.

Lectio ij.

SED is, qui quinque talenta accéperat, alia quinque lucratus est : quia sunt nonnulli, qui etsi interna ac mystica penetrare nesciunt, pro intentione tamen supernæ patriæ docent recta quos possunt, de ipsis exterioribus, quæ accepérunt, duplum talentum portant : dumque se a carnis petulantia, et a terrenarum rerum ambitu, atque a visibilium voluptate custodiunt, ab his etiam alios admonendo compescunt. Et sunt nonnulli, qui, quasi duobus talentis ditati, intellectum atque operationem percipiunt, subtilia de internis intelligunt, mira in exterioribus operantur. Cumque et intelligendo, et operando aliis prædicant,

quasi duplicatum de negotio lucrum reportant. Te Deum. 20.

AD LAUDES,
et per Horas, Añæ.

1. Ecce sacerdos magnus, * qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus.

Ps. Dominus regnavit cum reliquis. 21.

2. Non est inventus * similis illi, qui conservaret legem Excelsi.

3. Ideo jurejurando * fecit illum Dominus crescere in plebem suam.

4. Sacerdotes Dei * benedicite Dominum : servi Domini hymnum dicite Deo.

5. Serve bone * et fidelis, intra in gaudium Dñi tui.

Capitulum. Eccli. xlv. c

ECce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus : et in tempore iracundiæ factus est reconciliatio.

Hymnus.

Jesu Redemptor omnium,

Perpes corona Præsulum
In hac die clementius
Indulgeas precantibus.

Tui sacri qua nominis
Confessor almus claruit :
Hujus celebrat annua
Devota plebs solœmnia.